

Bilag 8.

Konvention nr. 134 om beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker.

Den internationale arbejdsorganisations general-konference,

som er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sin 55. møderække den 14. oktober 1970, og

som har bemærket sig indholdet af eksisterende internationale arbejdskonventioner og -rekommandationer, der finder anvendelse på arbejde om bord i skibe og i havn, og som vedrører beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker, herunder især rekommandationen af 1926 om arbejdstilsyn, for så vidt angår søfarende, rekommandationen af 1929 om forebyggelse af erhvervsulykker, den i 1932 reviderede konvention om beskyttelse af havnearbejdere mod ulykkestilfælde, konventionen af 1946 om lægeundersøgelse af søfarende og konventionen og rekommandationen af 1963 om sikring af maskineri, og

som har bemærket sig indholdet af konventionen af 1960 om sikkerhed for menneskeliv på søen og de til den internationale lasteliniekonvention som revideret i 1966 knyttede reglementer, der fastsætter bestemmelser om en række sikkerhedsforanstaltninger i skibe til beskyttelse af de om bord beskæftigede personer, og

som har besluttet at vedtage visse forslag vedrørende forebyggelse af ulykker om bord i skibe til søs og i havn, hvilket spørgsmål er punkt 5 på møderækkens dagsorden, og

som har bestemt, at disse forslag skal udformes som en international konvention, og

som er opmærksom på, at det er betydningsfuldt for at opnå et godt resultat af foranstaltninger vedrørende forebyggelse af ulykker om bord i skibe, at den internationale arbejdsorganisation og den mellemstatlige rådgivende søfartsorganisation inden for hver sit område opretholder snævert samarbejde, og

som har bemærket sig, at nedenstående normer i overensstemmelse hermed er blevet udarbejdet under medvirken af den mellemstatlige rådgi-

vende søfartsorganisation, og at det påtænkes fremover at søge organisationens medvirken ved anvendelsen af disse normer,

har den 30. oktober 1970 vedtaget følgende konvention, der benævnes konventionen om forebyggelse af ulykker (søfarende), 1970.

Artikel 1.

1. I nærværende konvention omfatter udtrykket „søfarende“ alle personer, der er beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord i skibe bortset fra krigsskibe, der er registreret som hjemmehørende i et område, for hvilket konventionen er i kraft, og som normalt er beskæftiget i søfart.

2. Såfremt der opstår tvivl om, hvorvidt en kategori af personer skal anses som søfarende i nærværende konventions forstand, skal spørgsmålet afgøres af den kompetente myndighed i det enkelte land efter forhandling med de pågældende organisationer af redere og søfarende.

3. I nærværende konvention omfatter udtrykket „erhvervsulykker“ alle ulykker, der tilstøder søfarende som følge af eller under deres beskæftigelse.

Artikel 2.

1. Den kompetente myndighed i ethvert søfartsland skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at erhvervsulykker bliver fyldestgørende indberettet og undersøgt, og at omfattende statistik over sådanne ulykker føres og analyseres.

2. Alle erhvervsulykker skal indberettes, og statistikken skal ikke være begrænset til ulykker med dødelig udgang eller til ulykker, hvori skibet er impliceret.

3. Statistikken skal registrere antallet, arten og følger af samt årsager til erhvervsulykker, med en tydelig angivelse af den afdeling om bord i skibet — f. eks. dæk, maskine eller restauration — og af det sted — f. eks. i søen eller i havn — hvor ulykken indtraf.

4. Den kompetente myndighed skal foretage en undersøgelse af årsager og omstændigheder ved er-